

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 70.

Tiende Session.

43de Møde.

Mandagen den 13de December

(Fortsat.)

Man gik derpaa til det andet Nummer paa Dagsordenen, som var:

„Første Behandling af Forslag til Lov om Bidrag til Anlæg af en Hovedlandevei fra Ribe til Sønder m. v.“

Thalbitzer: Da jeg taar tillod mig at indbringe et lille Forslag om en Boms Oprettelse paa Kjøbenhavns Amt, udtrede den høitærede Indenrigsminister, at da man nu havde begyndt at nedlægge Bommene, var det Princip nu indført, at man paa ingen Måde vilde oprette nye Bomme. Jeg seer imidlertid af dette Lovforslag, at det er påtaent at oprette flere Bomme paa den projecterede nye Landevei; og der staaer i Lovforslagets § 4, skjønt med noget forandrede Ord, omtrent det Samme, som mit Lovforslag gik ud paa. Der staaer nemlig: Indenrigsministeren bemyndiges til at anlægge Bomhuse paa forstævnte Strækning og der at lade have Bompengge efter Hættugdommets Taxter. Naar man nu læser dette, kan man jo vel sige: Ja, her er et exceptionelt Tilfælde, og der gjøres ikke Brud paa Principet, idet nemlig Bomme opretholdes i Hertugdømmet Slesvig, hvorfor det er nødvendigt for Reciprocitetens Skyld, at ogsaa den Deel af Veien, der løber i Sylland, maa have Bomme. Lovforslaget findes i Afsnit A. Sp. 853.

Bomme. Men dette tillod jeg mig ogsaa at gjøre opmærksom paa ved Indbringelsen af mit Lovforslag. Jeg udtalte her i Thinget, at naar de ærede Herrer Landstingsmænd vilde holde paa Principet, saa maatte mit Lovforslag falde, og jeg billigede ogsaa det Princip, at man skulde se at affaffe Bommene; men jeg udhævede, at her var et exceptionelt Tilfælde paa Kjøbenhavns Amt, idet der i dette Amt var flere Bomme, og mit Lovforslag gik alene ud paa, at denne ene Bom maatte anlægges og bibeholdes kun saalænge, som de øvrige Bomme paa Hovedlandeveiene i Nærheden af den maatte blive taalte; thi man vil jo naturligvis let indse, at saalænge der er Bomme paa de stidende Veie, saa gjøre alle de, der komme paa denne Strækning, ind paa Amtscommunens Veie og glide dem op, fordi der ingen Bomme er; altsaa naar de andre Bomme komme bort, som ere paa Landeveiene deromkring, har jeg ikke Noget imod, at der ingen Bom findes paa denne Veie. Dette Tilfælde synes at have megen Lighed med det, som omtales i mit Lovforslag, og det har glædet mig at see, at jeg ikke har været saa ganske ene-staaende, som man skulde antage efter den Modtagelse, som mit Forslag fik i Thinget; men at det dog kan gives Undtagelser, hvor Bomme her i Landet endnu kunne indføres og taales. Jeg kan naturligvis, efter hvad jeg har udtalt, ikke Andet end stemme for Lovforslaget; men jeg har kun villet henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed, der havde Saa meget imod, at der gjordes Brud paa Principet, paa dette. Hvorvidt de kunne gaar ind paa det her foreliggende Forslag, maa jeg overlade til dem selv.